

Een heuse sperwer in de achtertuin

De naam sperwer (*Accipiter Nisus*) is een verkorting van spreeuwenarend, waarmee meteen wordt aangegeven welke vogel op zijn menu staat. Op het plaatje ziet u dat de prooi een ongelukkige spreeuw is. De foto is in het voorjaar genomen.

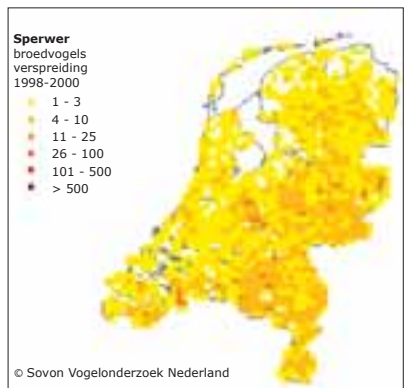
Joke en ik werden tijdens het ontbijt verrast door de aanval van deze prachtvogel. De kleinere zangvogels zijn de voornaamste prooien, met name de huismus, vink, merel, spreeuw en mees moeten het ontgelden. Ik had gelukkig net de tijd om een fotootje te schieten van achter het huiskamerraam. De sperwer nam echter rustig de tijd en plukte het slachtoffer volledig kaal, een bosje veren achterlatend. Toen ik de deur opende, bleef hij trouwens brutaalweg doorgaan met peuzelen.

Opvallend aan hem is de gele iris, net als de fijn gebandeerde borst en de dunne maar krachtige, gele poten. Hoe donkerder de gele iriskleur, hoe ouder het mannetje of vrouwtje is. Sperwers hebben stompe vleugels met een relatief groot oppervlak. Dit zorgt er voor dat ze handig tussen bomen kunnen manoeuvreren.

Opvallend is het grote verschil in formaat tussen mannetjes en vrouwtjes. Vrouwtjes zijn groter en zwaarder dan mannetjes en jagen op grotere prooien. Denk aan gaaien en Turkse tortels. Het mannetje (125 tot 155 gram) zorgt op een aandoenlijke manier voor het voedsel voor de hulpeloze jongen en het veel grotere vrouwtje (250 tot 320 gram). In het koudere seizoen, na het broedseizoen, is het vrouwtje in de open gebieden in het voordeel om de grotere prooien te vangen.

De sperwer is in Westzaan geen zeldzaamheid meer. Deze overwinteraars,

standvogels, zijn in ons landelijk gebied nu een bekende verschijning. Op menige voerplaats slaan ze nu in de winter een slag. Sperwers worden vaak verward met de grotere broers, de haviken. Tussen 1965 en 1970 was de sperwer volgens het SOVON nog een uiterst schaarse broedvogel van bosgebieden op voornamelijk zand-

gronden. In laagveengebieden in West-Nederland was deze relatief kleine roofvogel een zeldzaamheid. Daarna volgde gelukkig een geleidelijk herstel. In de oorspronkelijke broedgebieden nam het aantal toe en er volgde een uitbreiding van het broedareal naar de laaggelegen gebieden in Nederland zoals Westzaan. In Nederland broedt de sperwer nu zelfs al in alle grote steden. Het aantal sperwers is waarschijnlijk nog nooit zo groot geweest als in 2000, toen het SOVON 4000 tot 5000 paren registreerde.

Sperwermannetje met gevangen spreeuw.